

© ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΑΣΤ'

ΜΑΡΤΙΟΣ 1989

ΑΡ. 357

Θύμιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου

Ἀγαπητέ «Κόσμε τῆς Ἑλληνίδος»

Χτές, Κυριακή, 12.2.1989, εἶχα τήν ἐξαιρετική εὐκαιρία νά παραβρεθῶ στό μνημόσυνο τοῦ ἀλησιμόνητου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, στήν ἐνορία τοῦ Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων.

Ὁ σεβασμιώτατος Εὐρίπου Βασίλειος, πρίν ἀρχίσει τό μνημόσυνο εἶπε λίγα λόγια ὄχι γιά τόν ἐκλιπόντα —ὅπως γίνεται συνήθως— ἀλλά ἀπό τίς σκέψεις καί νοουθεσίες ἐκείνου. Πόσο συγκινητικό ἡ ἀγνότατη καί γλυκύτατη μορφή καί ψυχή του νά ξαναβρεθεῖ ἀνάμεσά μας γιά νά μᾶς νοθετήσῃ ἄλλη μιὰ φορά! ...

Μᾶς διάβασε λίγες σκέψεις του ἀπό τόν πρόλογο τοῦ βιβλίου του «Εἶμαστε χριστιανοί;» Ὁ ἴδιος, λέει, πάντοτε, μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἔβαλε αὐτό τό ἐρώτημα στόν ἑαυτό του καί μετά τήν ἐνδοσκόπησή του ἔβγαλε τό συμπέρασμα «δέν εἶμαι!» Παρακολουθώντας τίς σκέψεις του στήν συνέχεια, εἶδα πώς πραγματικά δέν εἶναι αὐτονόητο οὔτε κι εὐκολο νά ἀπαντήσεις «εἶμαι». Διότι ὁ Κύριος, ὅπως λέει ὁ πρόλογος αὐτός, μᾶς εἶπε ὅτι εἶμαστε μαθητές του, ὄχι μόνο ἐάν ἀκοῦμε καί πιστεύουμε, ἀλλά καί ἐάν τηροῦμε τίς ἐντολές Του. Καί κάτι ἀκόμα: ἐάν ἀκολουθοῦμε τό ὑπόδειγμα τῆς δικῆς Του ζωῆς καί. Τοῦ μοιάζουμε... Ἐάν τά καλοσκεφτοῦμε ὅλα αὐτά, λέει ὁ συγγραφέας, ἀπ' ὅ,τι θυμᾶμαι, ὅπως τά ἄκουσα, ὄχι μόνο γιά τήν ἀτομική μας ζωή θά διερωτηθοῦμε ἂν εἶναι χριστιανική

ἀλλά καί σάν ἐκκλησία, ἄν πράγματι ἡ ἐκκλησιαστική μας ζωὴ εἶναι χριστιανική καί σάν κοινωνία καί πολιτισμός, ἄν πράγματι εἶναι ὁ δικός μας ἕνας χριστιανικός πολιτισμός...

Πρώτη φορά αἰσθάνθηκα τόσο βαθειά τό πόσο ἀνάξια καί μέ πόση ἔπαρση χρησιμοποιῶ τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ...

Ἀλλά ἐσύ, καλέ μας πάτερ Ἱερώνυμε, σκέφτηκα, ἐσύ μέ τήν ζωή σου, μέ τήν ταπείνωσή σου, τά βιβλία σου καί τίς συμβουλές σου, μέ τήν γεμάτη ἄρωμα Χριστοῦ παρουσία σου ... μᾶς τραδοῦσες ἀπ' τό χέρι πάντα πρὸς Αὐτόν. Κι ἀκόμα θά μᾶς τραδᾷς ... πάντοτε ... εἰς τόν αἰῶνα θά διδάσκεις...

Ὅλο τό ἐκκλησίασμα ἔψαλλε τά ὠραία λόγια καί τό «αἰωνία ἡ μνήμη» μέ τόν "Ἁγιο Εὐρίπου στό μικρόφωνο καί τούς ἄλλους πατέρες ἐναλλάξ.

Αὐτό τό μνημόσυνο θά μοῦ μείνει ἀξέχαστο. ὅπως κι ἡ Ἁγία καί Μαρτυρική φυσιογνωμία τοῦ ἱεράρχου Ἱερωνύμου, πού τόσο ἀθόρυβα τόν χάσαμε. Γλύστρησε στήν θριαμβεύουσα ἐκκλησία ἀνάλαφρα ...

Κι ἐσύ ἀγαπητό μας περιοδικό· δῶσε μας κάτι γιά περισσότερη γνωριμία μέ αὐτόν τόν μιμητή Χριστοῦ γιατί τέτοιες φυσιογνωμίες δέν εἶναι συχνές σήμερα καί τόσο μᾶς χρειάζονται... Καί τόσο ἀλλοιῶνονται ἀπό τίς διάφορες σκοπιμότητες...

Μέ εὐχαριστίες γιά τήν φιλοξενία
Φ.Τ.